

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Tuchiluș Serghei Anatolii,

născut la 18 noiembrie 1987, originar și domiciliat până la reținere în r-nul Ialoveni, s. Puhoi.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 09 octombrie 2015 - până la 28 decembrie 2015 (instanța de fond);*
- 2. de la 03 februarie 2016 - până la 22 martie 2016 (instanța de apel);*
- 3. de la 07 iunie 2016 - până la 26 octombrie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 28 decembrie 2015, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Tuchiluș Serghei a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Tuchiluș Serghei, la 19 iulie 2015, aproximativ la ora 17⁵⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul comiterii omorului, aflându-se pe un câmp, în apropierea traseului Țipala – Horăști, r-nul Ialoveni, a inițiat o ceartă cu Gîrleanu Nicolae care era văcar la cireada de vaci din s. Țipala, r-nul Ialoveni, din motiv că ultimul nu a supravegheat vitele, care au intrat într-un lan de porumb, unde, i-a aplicat câteva lovituri cu pumnul în regiunea feței, apoi cu o bătă i-a aplicat câteva lovituri în regiunea capului, în rezultatul cărora victima a decedat.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Popescu Marcel în

numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea pedepsei în baza art. 79 Cod penal și 385 alin. (4) Cod de procedură penală și anume de 7 ani și 6 luni închisoare.

În argumentarea apelului a invocat că cauza penală a fost judecată în temeiul art. 364¹ CPP, inculpatul recunoscând faptele indicate în rechizitoriu, astfel urmează să fie stabilită pedeapsa în baza art. 79 CP și anume de faptul că Tuchiluș S. a căutat să acorde ajutor victimei, oprind un automobil și a rugat să telefoneze, comunicând rudelor să vină la locul faptei, prin urmare cele indicate urmează a fi considerate ca circumstanțe excepționale.

La fel, a menționat că ținând cont de faptul că instanța de fond a recalificat din oficiu acțiunile inculpatului din art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal în cele ale art. 145 alin.(2) lit.a) Cod penal, aplicându-i pedeapsa pentru omor premeditat, calificare care nu a fost solicitată nici de acuzatorul de stat, precum și nici de inculpat, consideră că prin aceasta au fost încălcate drepturile inculpatului, iar în temeiul art. 385 alin. (4) CPP, instanța urmează să-i reducă pedeapsa, drept recompensă pentru aceste încălcări.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, a fost admis apelul avocatului Popescu M. în numele lui Tuchiluș S., casată sentința contestată în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

- Tuchiluș Serghei a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal la 10 ani închisoare, iar în conformitate cu art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, pedeapsa i-a fost redusă cu 1 an, fiindu-i stabilită pedeapsa de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. În rest, sentința contestată a fost menținută.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că instanța de fond incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale infracțiunii săvârșite, nefiind apreciate corect probele prezentate, astfel, neîntemeiat a recalificat acțiunile lui Tuchiluș S. de la art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal la art. 145 alin.(2) lit. a) Cod penal, și drept urmare, nejustificat a aplicat în privința inculpatului pedeapsa penală.

Astfel, instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta stabilită prin rechizitoriu și circumstanțele comiterii de către Tuchiluș S. a infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, *omorul intenționat a unei persoane, săvârșit cu deosebită cruzime*, concluzionând totodată că, vinovăția lui Tuchiluș

S. este dovedită prin declarațiile inculpatului care a recunoscut vina pe deplin, declarațiile martorilor Rusu N., Balan M., Topala I., Cîrlan S., Rusu L., precum și materialele cauzei: - procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 20.07.2015, - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.07.2015 cu fototabel, - rapoartele de constatare medico-legală nr. 1561 din 19 iulie 2015 și de expertiză medico-legală nr. 125D/1561 din 24 iulie 2015, potrivit cărora decesul cet. Gîrleanu N. a survenit ca urmare a insuficienței cardiace acute, cu contuzia cordului pe fondalul traumei închise a toracelui cu fracturi bilaterale a coastelor și sternului, hemoragie masivă retrosternală și mediastinul anterior și contuzie a cordului. Între traumă închisă a toracelui cu lezarea cordului și cauza decesului există legătură cauzală directă, astfel leziunile nominalizate se atribuie la categoria vătămarilor corporale grave periculoase pentru viață, - raportul de expertiză medico-legală trasologică nr. 214 din 29.09.2015, - procesul-verbal de constatare a stării de ebrietate efectuat la 19.07.2015, conform căruia la Tuchiluș S., s-a constatat 0,97 mg/l alcool în aerul expirat.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7,61,75, 77 CP și celor de la art. 364¹ alin.(8) CPP, de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și având în vedere că instanța de fond eronat a recalificat acțiunile lui Tuchiluș S. de la art. 145 alin.(2) lit.j) la art. 145 alin.(2) lit.a) Cod penal, reținând acestea drept încălcări ale drepturilor inculpatului, considerând necesar a aplica art. 385 alin.(4) CPP, reducând pedeapsa și stabilind inculpatului închisoare pe un termen de 9 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Cît privește argumentele avocatului că inculpatul a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu, astfel acestuia urmează să-i fie stabilită pedeapsa de 7 ani 6 luni închisoare, în baza art. 79 Cod penal, instanța de apel a constatat că nu există motive pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, întrucât în cauză nu s-au constatat circumstanțe excepționale care ar justifica aplicarea prevederilor normei date.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul, care, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) CPP, solicită casarea deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate

în apel.

În argumentarea recursului a invocat că decizia contestată este neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei, deoarece instanța eronat a aplicat prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

Astfel, corect instanța de apel a constatat că prima instanță greșit a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin.(2) lit.a) Cod penal, corectând eroarea ce ține de calificarea faptei și încadrând acțiunile potrivit învinuirii aduse conform art. 145 alin. (2) lit.j) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei, greșit a aplicat norma art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, deoarece în partea descriptivă a deciziei lipsesc careva constatări legate de faptul că, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei s-ar fi produs careva încălcări ale drepturilor inculpatului.

7. Asupra recursului ordinar declarat nu a fost depusă referință.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazise dispozitivul hotărârii și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor.

Însă, în raport cu textul hotărârii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de avocat în numele inculpatului Tuchiluş S.

Astfel, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, examinând apelul avocatului, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, inclusiv a audiat inculpatul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, au permis instanței de apel de a casa sentința și a pronunța o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, încadrând corect acțiunile inculpatului Tuchiluș S. în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, fapt care în speță nici nu se contestă.

Totodată, acuzatorul de stat și-a întemeiat recursul în baza pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, criticând hotărârea contestată în partea pedepsei.

Reieșind din temeiurile reflectate mai sus, instanța conchide că, autorul recursului contestă decizia instanței de apel și în partea stabilirii pedepsei, considerând că la soluționarea chestiunii privind reducerea pedepsei greșit au fost aplicate prevederile art. 385 alin. (4) CPP.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că acest temei nu și-a găsit confirmarea în speța dată.

Astfel, instanța de recurs consideră legală soluția instanței de apel care corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului Tuchiluș S., fiind în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Lui Tuchiluș Serghei în baza art. 145 alin.(2) lit.j) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 10 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) CPP, micșorându-i pedeapsa inculpatului cu 1 an, adică stabilindu-i 9 ani închisoare.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Cît privește argumentul acuzatorului de stat că în privința lui Tuchiluș S. greșit au fost aplicate prevederile art.385 alin. (4) Cod de procedură penală, Colegiul menționează că, potrivit art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

Astfel, instanța de apel, constatând încălcările comise de prima instanță și anume, că eronat au fost recalificate acțiunile lui Tuchiluș S. de la art. 145 alin. (2) lit. j) în cele ale alin.(2) lit. a) art. 145 CP, a considerat posibil de a reduce pedeapsa inculpatului, aplicând față de ultimul prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

Recurentul critică măsura de pedeapsă aplicată considerând că greșit s-a redus pedeapsa inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, în opinia acestuia, s-a comis o eroare de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, însă eroarea stipulată în pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, nu persistă în speță, deoarece decizia instanței de apel corespunde prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, ori instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe

care și-a întemeiat soluția adoptată, precum și a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate, dispunând inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, în cauza penală în privința lui *Tuchiluș Serghei Anatolii*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 noiembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti